

~~בפני הבורר/התובעת/הנתבעת:~~

~~מועד/תאריך/שם:~~ התובעת/הנתבעת שכנגד:

-נגד-

~~התובעת/הנתבעת:~~ הנתבעת/ התובעת שכנגד:

החלטה

1. בפניי בקשת הנתבעת והתובעת שכנגד (להלן: "התובעת") לפסול אותי מלדון כבורר בהליך הבוררות המנוהל בפני ואשר נפתח על יסוד תובענת התובעת והנתבעת שכנגד (להלן גם: "התובעת") - להלן: "הבקשה".
 - הבקשה הוגשה ביום 4.3.25 במקביל לבקשת XXXX להורות לXXX לקיים את החלטתי מתאריך 28.11.24 בעניין גילוי מסמכים, במסגרתה נטען כי XXX הפרה את החלטתי וסירבה להחליף תצהירים תוך התעלמות מפניות חוזרות ונשנות מצד XXXX (להלן: "בקשת XXXX").
 2. לטענת XXX מחמת שאני "אוהד מושבע ופעיל" של מועדון הכדורגל XXXX, שהינה "יריבה מובהקת" של XXX, לצד פרסומים בחשבונות המנוהלים על ידי ברשתות חברתיות של תמונותי במשחקי XXXX ושל פוסטים בהם נעשה לכאורה שימוש בביטויי גנאי המזוהים לכאורה עם אוהדי XXX (שאותרו על ידי מתמחה לשעבר במשרדי באי כוחה של XXXX, וכן, לנוכח אי גילוי דבר היותי "אוהד מושבע" של XXXX, מתקיים חשש ממשי למשוא פנים בהליך, חשש לדעה קדומה מצדי ופגיעה ברורה במראית פני הצדק, המצדיקים את פסילתי מלדון בהליך שבכותרת.
 3. בהחלטה מתאריך 4.3.25 הוריתי לXXX להגיש תגובה מטעמה לבקשה עד ליום 13.3.25.
 4. למען שלמותם של הדברים יצוין כי בתאריך 11.3.25 נתתי תוקף של החלטה להסדר דיוני אליו באו הצדדים ולפיו המועד להגשת תגובת XXX לבקשה יוארך עד ליום 23.3.25 ותגובת XXX לבקשת XXX תוגש 10 ימים לאחר הכרעת הבורר בבקשה.
 - בנוסף נתתי תוקף של החלטה בתאריך 23.3.25 להסדר דיוני מעודכן ולפיו המועד להגשת תגובת XXX לבקשה יוארך עד ליום 27.3.25, תוך שיתר תנאי המתווה הדיוני יעמדו בעינם.
 5. תגובה מטעם XXX לבקשה הוגשה בתאריך 25.3.25.
- בתמצית, XXX מתנגדת לבקשה מחמת שזו, לטענת XXXX, שגויה מהמסד עד הטפחות, מקוממת ביותר, אינה מקיימת את הוראות הדין בענייני פסלות, דינה דחייה על הסף מחמת שיהוי, השתק ומניעות, מחמת הסתרת עובדות מהותיות בבקשה ומחמת חוסר תום לב ומניעים פסולים בהגשת הבקשה.

כן, לדידה של ~~אג"מ~~, דין הבקשה להידחות גם לגופה מחמת שהבקשה אינה מקימה כל יסוד לחשש, לא כל שכן חשש ממשי, למשוא פנים, מחמת שלא הוסבר איזה אינטרס ממשי יש לכאורה לי בתוצאות ההליך, מחמת שהבקשה חותרת תחת עקרונות יסוד של מוסדות שיפוט פנימיים בענפי ספורט, מחמת שהאמירות המיוחסות לי לא נאמרו בהקשר של הבוררות, מחמת שאין באי גילויי להעלות או להוריד לעניין פסילת הבורר (אותה יש לבחון לאור מבחני הפסיקה בעניין חשש ממשי למשוא פנים), מחמת שנשיא ביה"ד העליון, שמינה את הבורר לישב על המדוכה בתובענה דין, לא ראה כל קושי במינוי בורר ~~אג"מ~~ לדון ולהכריע בסכסוך בין קבוצות ~~אג"מ~~ שאחת מהן מצויה ביריבות ספורטיבית עם קבוצות כדורגל ~~אג"מ~~, וכן, מחמת שהפניית ~~אג"מ~~ לעניינו של השחיין SUN YANG אינה מסייעת ~~אג"מ~~

לחלופין עתרה ~~אג"מ~~ להורות, ככל שבקשת ~~אג"מ~~ תיעתר, לחייב את ~~אג"מ~~ בהוצאותיה הריאליות של ~~אג"מ~~ מיום תחילת הבוררות ובסך שלא יפחת מ-60,000 ₪.

6. לאחר עיון בבקשת ~~אג"מ~~ ובתגובת ~~אג"מ~~, באתי לכלל מסקנה לפיה דין בקשת ~~אג"מ~~ להירשם לדחיה, כך הן על הסף והן לגופה. להלן יפורטו טעמי.

דחיה על הסף

7. בהתאם לדין, טענת פסלות צריכה להיות מועלית מיד לאחר גילויי העילה בעטיה סבור בעל הדין כי מתקיים טעם בפסלות היושב לדין.

8. בקשת ~~אג"מ~~ הוגשה בחלוף כ-9 חודשים מראשית הליך הבוררות ומבלי שהוברר עד תום, כמתחייב, מתי הובאו לידיעתה העובדות המבססות לשיטת ~~אג"מ~~ את עילת הפסלות. יוער בהקשר זה כי אף ככל שהעובדות המבססות לשיטת ~~אג"מ~~ את עילת הפסלות נתגלו לה בסמוך למועד הגשת הבקשה (ולא שוכנעתי שכך), הרי שאין בכך לגרוע מחובת ~~אג"מ~~ לבחון באופן אקטיבי ובאמצעים סבירים, מיד עם מינוי הבורר, באם קיים ניגוד עניינים כזה או אחר המבסס את עילת הפסילה הנטענת.

ר' בהקשר זה קביעות כב' הש' יורם דנציגר ב-רע"א 296-08 ארט-בי חברה בערבות מוגבלת (בפירוק) נ' עזבון המנוח ג'ק ליברמן ז"ל (פורסם בנבו) ולפיהן:

"לאור המסקנה אליה הגעתי, לפיה על הצדדים לבוררות לבדוק בדיקה אקטיבית וסבירה, בעצמם, האם קיים קשר בינם לבין הבורר או בין הבורר לנושא הבוררות, מתבקשת גם המסקנה כי צד שלא ידע על קיומה של עילת פסילה, אבל יכול היה לבררה באמצעות בדיקה סבירה ופשוטה, ככלל יהיה מנוע מלהעלות טענה זו לאחר שהבוררות החלה וניתנה הסכמתו למינוי הבורר, והדברים אף מקבלים משנה תוקף כאשר טענת הפסלות מועלת לאחר שהתקבלו החלטות מהותיות על ידי הבורר. מכאן, שלגישתי לא רק במקרים בהם ידע צד לבוררות על עילת הפסלות ולא העלה אותה בהזדמנות הראשונה יש, ככלל, כדי לשלול את האפשרות להעלות טענת פסלות, אלא גם במצבים בהם אותו צד יכול היה לדעת או צריך היה לדעת על עילת הפסלות באמצעות שקידה סבירה, לא ניתן יהיה לאפשר לו להעלות טענה זו....".

אין אלא לתהות גם בהקשר זה, באשר למהלך הדברים אשר הביא את המתמחה, מר ~~אג"מ~~, לערוך, מספר ימים לכאורה טרם סיום התמחותו (שנסתיימה על פי תצהירו ביום 28.2.25), בזמנו החופשי לכאורה, גלישה שחזקה שארכה מספר שעות (לאור כמות הפוסטים שנדרש היה לעבור ולקרוא בחשבון הפייסבוק שלי - לא פחות מ-7 שנים לאחור (!)).

במקום בו בקשת XXXX אינה מגלה את מכלול הפרטים הרלוונטיים, ובפרט לא את המועדים בהם הובאו לידיעתה העובדות המבססות לשיטתה את עילת הפסלות, הרי שלא ניתן לקבוע כי XXXX העלתה את טענת הפסלות בהזדמנות הראשונה ומיד לאחר גילוי העילה לביסוס טענת הפסלות, באופן XXXX מנועה מלהעלות את טענת הפסלות בשלב בו הועלתה (כ-9 חודשים לאחר תחילת הליכי הבוררות ובמקום בו XXXX איכלה בנקל לבצע את בדיקותיה בעניין קיומו של ניגוד עניינים לכאורה זה מכבר).

הדברים האמורים אמורים במשנה תוקף, שעה שהעובדה לפיה אני פוקד מעת לעת את משחקה של XXXX, רחוקה מלהיות מידע מוכמן, ולמעשה ידועה היטב גם לאחד מהשותפים במשרד ב"XXX, עו"ד XXXX, אשר הינו אוהד של XXXX, ואשר נתקל בי לא פעם במשחקים אלה, כך לרבות במעמד משחק הכדורגל שקוים לפני מספר שנים בבלגרד, ונזכר בבקשת XXXX.

קשה גם להמנע מן הרושם ולפיו הורתה ולידתה של בקשת XXXX קשורה בחבל טבורה בשיקולים טקטיים הנוגעים בניהול הליכי הבוררות, כך, בין היתר, בשים לב לעיתוי הגשתה ימים ספורים טרם חלוף המועד שנקצב בהחלטתי מיום 16.12.24 להשלמת הליכי גילוי ועיון במסמכים.

יפים בהקשר זה דברי כב' הש' שטרנברג אליעז ב-ת"פ 317/05 י. רוטשטיין מערכות מידע 1986 בע"מ נ' רוטשטיין מערכות מידע בע"מ ולפיהם:

"לא יהא זה ראוי לסייע לצד המעוניין לחמוק מהבוררות, כל אימת שמתעורר בליבו חשש כי הבורר יפסוק נגדו".

9. מכלול האמור מבסס להנחת דעתי את דחיית בקשת XXXX על הסף מחמת שזו הוגשה בשיהוי ניכר ובמקום בו XXXX מנועה מלהעלות את טענותיה בשלב בו הועלו.

10. נחזה כי ניתן היה לסיים הדיון כבר עתה אולם למעלה מן הצריך יובהר כי לטעמי, דין בקשת XXXX להידחות גם לגופה ואדרש לכך להלן.

דחיה לגופו של עניין

11. ראשית יצוין כי תקנון המוסד לבוררות אינו מטיל כל מגבלה על מי מהבוררים הנמנים על המוסד לבוררות מלאהוד קבוצת כדורגל כזו או אחרת. מקובלת עלי טענת XXXX ולפיה הבקשה אינה עולה בקנה אחד עם התכליות המונחות ביסוד הקמת מוסדות שיפוט ייחודיים לאיגודי ספורט, בפרט ככל שהדברים אמורים עם בקיאות הבורר בעולם הכדורגל, מומחיותו והיכרותו עם התחום הספציפי.

כן, מקובלת עלי בהקשר זה טענת XXXX ולפיה הפועל היוצא מקבלת טענת XXXX בהקשר זה הינו שמיטת הרציונל העיקרי לקיומם של מוסדות שיפוט פנימיים בתחום הספורט והאוטונומיה שניתנה להם בעטיין של המומחיות וההיכרות שיש ליושבים בדין במוסדות השיפוט הפנימיים עם התנהלות הספורטאים ומועדוני הספורט בינם לבין עצמם. ר' בהקשר זה רע"א 180/07 אמיר כץ נ' איגוד הכדורסל בישראל (פורסם בבנו).

אני סבור גם, כי החלטת נשיא ביה"ד העליון של ההתאחדות לכדורגל למנות אותי כבורר במחלוקת בין הצדדים (קבוצות XXXX) נעשתה במודע, תוך שלא נחזה כל קושי במינוי הח"מ כבורר אך מחמת שקבוצות הכדורגל XXXX מצויות לכאורה ביריבות ספורטיבית עם XXXX.

לדידי, מינוי בורר ~~אצל~~ לטובת בירור המחלוקת הנטושה בין הצדדים נעשה מתוך מחשבה תחילה של נשיא ביה"ד העליון ולפיה מינוי בורר ~~אצל~~ או מאזור ~~אצל~~ יביא, בסבירות לא מבוטלת, להעלאת טענות פסלות (לרבות על רקע אהדה של אחת מהקבוצות נשוא הבוררות כאן ו/או של יריבותיהן העירוניות) אשר יכול ויסרבלו את בירור המחלוקות הנטושות בין הצדדים וכי מינוי כבורר בהליך דן נעשה על מנת לייתר בקשות כאמור (ואין אלא להצר על כי בקשות כאמור לא נתייתרו).

12. שנית, בהתאם להלכה הנוהגת המבחן לפסלות בורר ולהעברתו מתפקידו איננו מבחן מראית פני הצדק, כי אם המבחן המחמיר יותר הדורש חשש ממשי למשוא פנים.

ר' בהקשר זה יגאל מרזל **פסלות שופט: האתגר של מראית פני הצדק למבחן החשש הממשי למשוא פנים** 229, 229-230 (2017):

"אחד המרכיבים המרכזיים בדיני פסלות השופט בישראל הוא מבחן 'החשש הממשי למשוא פנים'. מבחן זה מבוסס בעיקרו על היכולת של השופט לשבת בדן. הוא שונה בכך ממבחן מתחרה בשאלת פסלות השופט, שלא אומץ ככלל, והוא מבחן 'מראית פני הצדק'".

וכן, ב-רע"א 296-08 **ארט-בי חברה בערבות מוגבלת (בפירוק) נ' עזבון המנוח ג'ק ליברמן ז"ל** פורסם בנבו:

"גישה זו, לפיה לא די בחשש לפגיעה במראית פני הצדק כדי להעביר בורר מתפקידו, עולה בקנה אחד עם ההלכה לפיה לא בנקל יחליט בית המשפט על העברת בורר מתפקידו וכי נדרשות נסיבות קיצוניות כדי להצדיק זאת, כאשר הבחינה היא כאמור אובייקטיבית (ראו: רע"א 6188/05 **סלטי משני 1997 בע"מ נ' רע גד בע"מ**) [פורסם בנבו]".

~~אצל~~ לא ביססה כל חשש, לא כל שכן חשש ממשי, לקיומו של משוא פנים ו/או גיבוש דיעה קדומה מצדי.

מקובלות עליו בעניין זה טענות ~~אצל~~ ולפיהן הדין בהקשר זה ברור וכי הנטל הרוכץ על בעל דין המבקש לפסול בורר הינו גבוה מאוד וכי על המבקש להוכיח רמה גבוהה של משוא פנים, נטלים בהם ~~אצל~~ אינה עומדת, גם לא בקירוב.

כפי שיבואר עוד להלן, כלל לא הוברר (וממילא גם לא הוכח, לא כל שכן, ברמה הנדרשת על פי הפסיקה) איזה אינטרס ממשי יש לי או עשוי להיות לי בתוצאות ההליך הנדון ו/או כי דעתי "נעולה" בכל הנוגע להליך שבנדון באופן שאין טעם להמשיך ולנהלו. הדברים מקבלים משנה תוקף במקום בו נעתרתי לבקשת ~~אצל~~ לחייב את ~~אצל~~ בהפקדת ערובה, קיבלתי חלק מדרישותיה של ~~אצל~~ לגילוי מסמכים, וכן, נעתרתי לבקשות פרוצדורליות שהוגשו מטעם ~~אצל~~ מעת לעת.

באשר לאי הגילוי הנטען באשר לאהדתי את קבוצת ~~אצל~~, הרי שמבלי לגרוע מכך שלא ברור איזו סיבה כלל היתה לי לגלות פרט כאמור (וראה המפורט להלן) עסקינן לכאורה באי גילוי של פרט שכאמור כבר לעיל, היה ביכולתה של ~~אצל~~ לגלות בשקידה סבירה באופן אשר לצד המועד בו הוגשה בקשת ~~אצל~~, שומט את הקרקע תחת טענה זו. כן, במקום בו אף אחת מהקבוצות ~~אצל~~ אינה צד להליך דן לא נהיר לי עד תום טעמו של הגילוי הנדרש לפי הנטען.

13. שלישית, ~~אצל~~ לא הבהירה, וממילא גם לא ביססה, איזה אינטרס ממשי קיים לי בתוצאות ההליך כאן. ודוק. אף ככל שישנה יריבות ספורטיבית בין ~~אצל~~ לבין ~~אצל~~, הרי שלא נהיר הכיצד להכרעה בתביעה הכספית המונחת לפתחי קשר כלשהו לאותה יריבות

